

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2113/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Лисул, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4481/19 од 05.12.2019. године, у седници од 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4481/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 16/18 од 02.09.2019. годинем, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се због неизвршења раскине Уговор о доживотном издржавању од 28.12.2003. године, оверен пред Општинским судом у Новом Саду 06.02.2004. године под бројем ../2004, и да се тужени обавезе да тужиоцу накнади парничне трошкове са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4481/19 од 05.12.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 11.01.2018. године вредност предмета спора означена је на 100.000 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић